

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na problematiku sexuality a partnerských vztahů u osob s mentálním postižením a na zjištění postojů a připravenosti pracovníků, kteří s těmito osobami pracují. Výzkum ukázal, že sexuální výchova a poradenství pro osoby s mentálním postižením jsou stále častěji považovány za důležitou součást komplexní péče. I když více než polovina respondentů uvedla, že jejich zařízení nabízí sexuální výchovu nebo poradenství, stále existuje prostor pro zlepšení, především v oblasti školení pracovníků.

Výsledky výzkumu ukázaly, že odborná příprava pracovníků v oblasti sexuální výchovy je nedostatečná, což může negativně ovlivnit kvalitu poskytované podpory. Většina pracovníků nemá specializované vzdělání, což naznačuje potřebu pravidelných školení a zajištění přístupu k externím odborníkům. Pozitivním zjištěním je zájem některých pracovníků o další vzdělávání, což naznačuje jejich ochotu zlepšovat své dovednosti a lépe reagovat na potřeby osob s mentálním postižením v oblasti sexuality.

Doporučení vyplývající z výzkumu zahrnují zlepšení školení pracovníků, vytvoření jasných metodik a pravidelnou podporu prostřednictvím supervizí a spolupráce s odborníky. Zajímavým zjištěním je i postoj pracovníků k masturbaci u osob s mentálním postižením, kde většina respondentů tento jev vnímá jako přirozenou součást sexuality, což ukazuje na rostoucí otevřenost a ochotu respektovat potřeby klientů.

Závěrem lze říci, že ačkoli v přístupu k sexualitě osob s mentálním postižením došlo k pokroku, stále existují oblasti, které je třeba zlepšit, zejména ve vzdělávání pracovníků a poskytování citlivé podpory. Tato práce ukazuje na důležitost pravidelného profesního rozvoje odborníků, aby byla zajištěna kvalitní a respektující péče o osoby s mentálním postižením.